Köpenhamns älskare (Matteo Iammarrones mycket fri översättning av Gianmaria Testas ”Gli amanti di Roma”)

På Köpenhamns broar älskar många varandra, men hur många de är vet inte jag.
Och de pratar och skrattar, de skrattar och leker, när de stirrar på vattnet som rinner i väg.
Det gör inget om det är sommar eller vinter, för det finns bara en årstid och det är kärlekens.
Köpenhamns älskare är många, men hur många de är, vet inte jag.
På en bro i Köpenhamn sjöng ett italienskt par en visa, den lät så bra.
Och de pratade och grät, de grät som två barn medan vattnet tittade och rann nån annan stans.
Och sen när morgonen kom häpnade de mot centralstation och fyllde en hel vagn med löfte, i
Köpenhamn är det många som lovar för mycket, jag svär.
Och du hamnade här, på en Köpenhamns bror, du åkte norrifrån, inför en publik av åskådare
gav du honom en kyss, känslor är inga brott, de får visas skamlöst

Och Köpenhamns älskare är många, men hur många de är vet inte jag.
Lalalalalla…